

області знаходяться в субтропіках, де значення можуть досягати майже 300 Вт / м² в середньому за рік, в той час як в деяких частинах Північної Європи значення можуть бути такими низькими, як близько 50 Вт / м², з дуже низькими значеннями в зимовий період .

Фотоелектричне електрику від сонячних батарей швидко розвивається і швидко використовується як в невеликих приватних системах, так і в великих установках, підключених до національних мереж [3]. Енергія вітру також досягла зрілості і в даний час швидко застосовується в усьому світі. Основна проблема з відновлюваною енергією в Україні пов'язана з недостатньою якістю ринку сонячної електроенергії, де використовуються в більшій мірі застарілі та неефективні сонячний фотоелементи або нові, але не відповідають заявленим параметрам. Тому потрібно звернути увагу на стандартну базу фотоелектричних приладів і організацію метрологічного забезпечення ринку.

Література

1. Магомедов А.М. Нетрадиционные возобновляемые источники энергии. – Махачкала: Юпитер, 1996. – 245 с
2. В. А. Андреев, В. А. Грилихес, В. Д. Румянцев, Фотоэлектрическое преобразование концентрированного солнечного излучения, Наука, 1989. – 310с.
3. Безруких П.П. Возобновляемая энергетика основа устойчивого развития. СПб.: ФРТУ, 2007.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ

Заболотна Ю.О., студентка 3 курсу ННІ Бізнесу і менеджменту

Романюк І.А., к.е.н., асистент кафедри Маркетингу та медіа комунікацій

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені П. Василенка

Економічний потенціал будь-якої країни багато в чому залежить від стану її енергетичних ресурсів і умов їх використання. Серед світових проблем за останні роки однією із найважливіших є енергетична проблема. Для збалансованого економічного розвитку всіх країн світу людству не вистачає приблизно 5-6 кратної кількості енергії по відношенню до нині вироблюваної. Стає очевидним, що для економічного зростання необхідно форсовано розвивати використання відновлюваних джерел енергії та енергоефективність.

Верховна Рада України визначає основні напрями державної політики у сфері альтернативних джерел енергії та здійснює законодавче регулювання відносин у ній. Кабінет Міністрів України та інші уповноважені органи виконавчої влади в межах повноважень, визначених законом, реалізують державну політику в галузі альтернативних джерел енергії та здійснюють управління нею [1, с. 43]. Державне управління у сфері альтернативних джерел енергії передбачає:

1. Розроблення загальнодержавних, галузевих та місцевих програм у сфері альтернативних джерел енергії, а також їх наукове, науково-технічне та фінансово-економічне супроводження, розробку і виконання завдань відповідних загальнодержавних цільових наукових та науково-технічних програм;

2. Розроблення та прийняття органами виконавчої влади в межах їх компетенції нормативно-правових актів, державних норм, правил і стандартів, методичних документів щодо використання альтернативних джерел енергії;

3. Координацію та узгодження галузевих і місцевих програм у сфері альтернативних джерел енергії із загальнодержавними програмами;

4. Здійснення контролю за додержанням вимог законодавства у сфері альтернативних джерел енергії та за виконанням загальнодержавних програм у цій сфері.

Державне регулювання у сфері альтернативних джерел енергії здійснюється шляхом:

1. Дачі, транспортування, постачання, зберігання і споживання енергії, виробленої з альтернативних джерел;

2. Нагляду та контролю за безпечним виконанням робіт на об'єктах альтернативної енергетики незалежно від їх форми власності, безпечною експлуатацією енергогенеруючого обладнання та за режимами передачі і споживання енергії;

3. Нагляду та контролю за додержанням вимог технічної експлуатації на об'єктах альтернативної енергетики незалежно від їх форми власності, технічної експлуатації енергетичного обладнання об'єктів, підключених до об'єднаної енергетичної системи України;

4. Встановлення тарифів на електричну енергію, вироблену на об'єктах альтернативної енергетики, а також на теплову енергію, видобуту з альтернативних джерел;

5. Всебічного заохочення і підтримки науково-дослідницьких, дослідно-конструкторських робіт, діяльності винахідників і раціоналізаторів, спрямованих на розвиток виробництва та використання альтернативних джерел енергії.

Монопольна діяльність у сфері альтернативних джерел енергії регулюється відповідно до законодавства [2, с. 76]. Організаційне забезпечення діяльності у сфері альтернативних джерел енергії включає:

1. Визначення джерел і напрямів фінансування заходів у сфері альтернативних джерел енергії;

2. Підключення підприємствами електричних мереж (енергопостачальних компаній) об'єктів усіх форм власності, що виробляють енергію з альтернативних джерел, до об'єднаної енергетичної системи України;

3. Створення бази статистичних даних про ресурси альтернативних джерел енергії;

4. Підтвердження відповідності енергогенеруючих об'єктів об'єктам альтернативної енергетики.

Метою стандартизації у сфері альтернативних джерел енергії є розроблення нормативних документів для забезпечення на об'єктах альтернативної енергетики:

1. Додержання вимог екологічного законодавства щодо забезпечення охорони довкілля, захисту життя і здоров'я людей;
2. Застосування обладнання належної якості;
3. Додержання санітарно-гігієнічних вимог та правил;
4. Додержання вимог та виконання правил безпеки праці і здоров'я людини відповідно до законодавства.

Фінансування заходів у сфері альтернативних джерел енергії здійснюється як за рахунок коштів, передбачених в оптових тарифах на електроенергію та тарифах на теплову енергію, шляхом впровадження спеціальної цільової надбавки до тарифу, визначеної законом, так і за рахунок коштів підприємств, установ, організацій, коштів державного та місцевого бюджетів, добровільних внесків та інших коштів, не заборонених законодавством [3, с. 129].

Стимулювання виробництва та споживання енергії, виробленої з альтернативних джерел, здійснюється відповідно до законодавства шляхом: застосування економічних важелів і стимулів, передбачених законодавством про енергозбереження та охорону довкілля, з метою розширення використання альтернативних джерел енергії; створення сприятливих економічних умов для спорудження об'єктів альтернативної енергетики.

Для підтвердження походження електричної енергії, виробленої з альтернативних джерел енергії, суб'єкту господарської діяльності – виробнику електричної енергії з альтернативних джерел енергії (крім доменного та коксівного газів, а з використанням гідроенергії – виробленої лише мікро-, міні- та малими гідроелектростанціями) на його запит суб'єкт, уповноважений Кабінетом Міністрів України, видає гарантію походження електричної енергії. Порядок видачі, використання та припинення дії гарантії походження електричної енергії для суб'єктів господарської діяльності, що виробляють електричну енергію з альтернативних джерел енергії (крім доменного та коксівного газів, а з використанням гідроенергії – виробленої лише мікро-, міні- та малими гідроелектростанціями), встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Література

1. Шкурідін Є.Є. Поняття альтернативних джерел енергії. *Молодий вчений*. 2014. № 4 (7). С. 42-44.
2. Волошин О.Л. Напрямки вдосконалення механізмів державного регулювання розвитку альтернативної енергетики в Україні. *Вісник Національного університету цивільного захисту України*. 2015. Вип. 2. С. 74-79.
3. Круглов В.В. Розвиток альтернативної енергетики з використанням механізмів державно-приватного партнерства. *Теорія та практика державного управління*. 2015. Вип. 3. С. 127-131.